

דברים ל:יא-יד

כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא:
 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויסקה לנו וישמענו אתה ונעשנה:
 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויסקה לנו וישמענו אתה ונעשנה:
 כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מֵאֵד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ:

יט-כ

העליתי בכם היום את השמים ואת הארץ התיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ו**בחרת**
בחיים למעו תחיה אתה וזרעה:

לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימך לשבת על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם:

אבות ו:ט

אמר רבי יוסי בן קסמא, פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד, ונתן לי שלום,
 והחזרתי לו שלום. אמר לי, רבי, מאיזה מקום אתה. אמרתי לו, מעיר גדולה של חכמים וש
 סופרים אני. אמר לי, רבי, רצונך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב
 ואבנים טובות ומרגליות. אמרתי לו, **בני, אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות**
ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה. ולא עוד, אלא שבשעת פטירתו של אדם אין
 מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד,
 שנאמר (משלי ו) בהתהלךך תנחה אתך, בשכבך תשמר עליך, והקיצות היא תשיחך.
 בהתהלךך תנחה אתך, בעולם הזה, בשכבך תשמר עליך, בקבר, והקיצות היא תשיחך, לעולם
 הבא. וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל (תהלים קיט), טוב לי תורת פיך מאלפי
 זהב וכסף. ואומר (חגי ב) לי הכסף ולי הזהב אמר ה' צבאות

ויקרא יח:יג

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם
 שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו

רש"י

ובחקתיהם לא תלכו. מה הניח הכתוב שלא אמר? אלא אלו נמוסות שלהן — דברים
 החקוקין להם — כגון טרטיאות ואצטדיאות, רבי מאיר אומר, אלו דרכי האמורי שמנו חכמים

בראשית לט:א-כ

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה:

ויהי יהוה את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי:

וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר-הוא עשה יהוה מצליח בידו:

וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על-ביתו וכל-יש-לו נתן בידו:

ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל-אשר יש-לו ויברך יהוה את-בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל-אשר יש-לו בבית ובשדה:

ויעזב כל-אשר-לו ביד-יוסף ולא-ידע אתו מאומה כי אם-הלחם אשר-הוא אוכל ויהי יוסף יפה-תאר ויפה מראה:

ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו את-עיניה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי:

וימאן ויאמר אל-אשת אדניו הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית וכל אשר-יש-לו נתן בדי:

איננו גדול בבית הזה ממני ולא-חשך ממני מאומה כי אם-אותך באשר את-אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחסאתי לאלהים:

ויהי כדברה אל-יוסף יום ויום ולא-שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה:

ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית:

ותתפשטהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה:

ויהי כראותה כיעזב בגדו בידה וינס החוצה:

ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול:

ויהי כשמעו כי-הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה:

ותנח בגדו אצלה עד-בוא אדניו אל-ביתו:

ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא-אלי העבד העברי אשר-הבאת לנו לצחק בי:

ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה:

ויהי כשמע אדניו את-דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו:

ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל-בית הסהר מקום אשר-אסורי [אסיני] המלך אסורים ויהי-שם בבית הסהר:

רש"י, בראשית לט:יא

ויהי כהיום הזה כלומר, ויהי כאשר הגיע יום מיוחד, יום צחוק, יום איד שלהם, שהלכו כלם לבית ע"ז, אמרה אין לי יום הגון להזקק ליוסף כהיום הזה-אמרה להם חולה אני ואני יכולה לילך (תנחומא)

לעשות מלאכתו רב ושמואל חד אמר מלאכתו ממש, וחד אמר לעשות צרכיו עמה, אלא שנראית לו דמות דיוקנו של אביו וכו' כדאיתא במסכת סוטה (דף ל"ז)

סוטה לו: -

ותתפשהו בבגדו לאמר וגו' באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון. אמר לו, יוסף עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד, ואתה ביניהם. רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות דכתיב (משלי כט, ג) ורועה זונות יאבד הון

מיד (בראשית מט, כד) ותשב באיתן קשתו א"ר יוחנן משום ר' מאיר ששבה קשתו לאיתנו "ויפוזו זרועי ידיו", נעץ ידיו בקרקע ויצאה שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו

מידי אביר יעקב מי גרם לו שיחקק על אבני אפוד? אלא אביר יעקב. "משם רועה אבן ישראל" משם זכה ונעשה רועה שנאמר (תהלים פ, ב) רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף

יומא לה: -

ת"ר עני ועשיר ורשע באין לדין לעני אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה אם אומר עני הייתי וטרוד במזונותי אומרים לו כלום עני הייתי יותר מהלל

עשיר אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה אם אומר עשיר הייתי וטרוד הייתי בנכסי אומרים לו כלום עשיר הייתי יותר מרבי אלעזר

רשע אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה אם אמר נאה הייתי וטרוד ביצרי אומרים לו כלום נאה הייתי מיוסף אמרו עליו על יוסף הצדיק בכל יום ויום היתה אשת פוטיפר משדלתו בדברים. בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית; בגדים שלבשה לו ערבית לא לבשה לו שחרית

אמרה לו השמע לי! אמר לה, לאו. אמרה לו הריני חובשתך בבית האסורין אמר לה (תהלים קמו, ז) ה' מתיר אסורים. הריני כופפת קומתך (תהלים קמו, ח) ה' זוקף כפופים. הריני מסמא

את עיניך (תהלים קמו, ח) ה' פוקח עורים. נתנה לו אלף ככרי כסף לשמוע אליה "לשכב אצלה להיות עמה" ולא רצה לשמוע אליה

לשכב אצלה בעוה"ז להיות עמה לעוה"ב

נמצא הלל מחייב את העניים רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים יוסף מחייב את הרשעים

שבת כא:

שכשנכנסו יוונים להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ועשאו ימים טובים בהלל והודאה